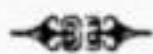

Διὰ θησαυρούς, τοῦ βίου μὴ τὰς ἡδονὰς στερεῖσθε.
Δοῦλοί σας ἂν ᾔν' ἐκεῖνοι καὶ σεῖς δοῦλοί των μὴ εἰσθε.
Θὰ τοὺς λάβετε εἰς τὸν τάφον ἂν τοὺς κρύψετε ὡς τότε,
ἢ θὰ ἔχετε σεῖς κέρδος ἂν τρυφῶσ' οἱ κληρονόμοι;
Ὅχι, διὰ τοῦτο δότε, κ' εἰς ἐμὲ δραχμάς σας δότε,
ἐπειδὴ κ' αἱ δραχμαὶ εἶναι διαβάται ταχυδρόμοι.

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ο

ΑΙΩΝ¹

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1840

Λοιπὸν ἦλθε τὸ σαράντα ποῦ ἀνήγγελλον χρησμοί.
Ὅμως μήτε διατρέχουν τὰ οὐράνια κομῆται,
μήτε θαλασσῶν πλημμύραι, μήτε τῆς ξηρᾶς σεισμοί,
μήτε αἱματοχυσίαι, μήτε φόνοι, μήτε μήτε....
Γενναιότης, Κύριοί μου! μὴ φοβεῖσθε τὸ σαράντα!
Καθὼς πάντα θεν' ἀρχίσῃ, θὰ περάσῃ καθὼς πάντα².

Μ' ἐπανάστασιν τῷ ὄντι ἦτον ἔγκυον τὸ ἔτος·
πλὴν τοῦ θρόνου εἶναι φίλος ὁ ἐλεύθερος λαός.
Τὴν Ἑλλάδα ζητεῖ μάτην ν' ἀνατρέψῃ ὁ Τζωρτζέτος,
τὴν Ἑλλάδα προστατεύει ἐκ τοῦ ὕψους ὁ Θεός.

¹ Ἡ γνωστὴ ἀρχαία καὶ σπουδαία ἐφημερίς τοῦ Κ. Φιλήμονος πατρός, καὶ ἔπειτα υἱοῦ.

² Ἡ πρόληψις ὅτι μεγάλα συμβάντα, καταστροφὰ καὶ ἴσως καὶ ἡ τοῦ κόσμου, θέλουσι συμβῆ κατὰ τὸ ἔτος 1840, ἦτο πρὸ πολλοῦ κοινὴ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Οἱ Γάλλοι ἔλεγον ἐν παροιμίᾳ: Je m'en moque comme de l'an quarante. Ἡ κατάστασις τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ὅτε ἐγγράφη τὸ παρὸν ποιημάτιον ἐφαίνετο ἐπικυροῦσα τὴν πρόληψιν.

Γενναιότης, Κύριοί μου! μὴ φοβεῖσθε τὸ σαράντα!
Ἀφροσύνη σκευωροῦσα θ' ἀποτύχη καθὼς πάντα¹.

—
Ἀλλὰ μέγαν Γραμματέα ρίπτει μόλις ἀνατέλλον,
εἰς τῆς δόξης του τὸ ὕψος, εἰς τὴν μέθην τῆς ἰσχύος.
Ναί, διότι ἀνεκάλει ὁ πολιτικός του βίος
τὰς ἡμέρας τῶν Ἰόνων καὶ τοὺς νόμους τῶν φραγκέλλων.
Γενναιότης, Κύριοί μου! μὴ φοβεῖσθε τὸ σαράντα!
Υπουργοὶ κακοδοξοῦντες θενὰ πίπτουν καθὼς πάντα².

—
Ἀλλ' ἡ Τράπεζα δὲν ἦλθε!—Θενὰ ἔλθη. Ἐνα ἓνα.
Τάλαντα θενὰ σᾶς φέρη ἀντὶ κάθε ὀβολοῦ³.
Κύριοί μου καὶ προστάται! τοῦ χρυσοῦ της Πακτωλοῦ
μίαν σήμερον ρανίδα δὲν θὰ δώσητε κ' ἐμένα;
Γενναιότης, Κύριοί μου, κ' εἰς τὸ ἔτος τὸ σαράντα!
Μεγαλόδωροι φανεῖτε κ' εὐεργέται καθὼς πάντα.

¹ Ὁ Κ. Τζωρτζέτος Καποδίστριας κατηγορήθη, ὡς γνωστὸν, ὡς μελετήσας ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια ἀπεφάνθησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἰ καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο ἀσύμφωνον πρὸς τὸν γνωστὸν τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα.

² Ὁ Κ. Γ. γραμματεῦων καθ' ὃν καιρὸν ὁ Κυβερνήτης Καποδίστριας δι' ἀτυχῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἀπηλλοτριώθη τὴν ἀγάπην τοῦ ἔθνους, καὶ ἠναγκάσθη νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς ἡνίας τὴν μάστιγα, γραμματεῦσας δ' ἔπειτα καὶ καθ' ὃν καιρὸν ὁ Αὐγουστῖνος ψυχορράγοῦσαν ἠγωνίζετο νὰ σώσῃ τὴν οἰκογενειακὴν δυναστείαν, ἀναλαβὼν τέλος τὸ χαρτοφυλάκιον ὅταν ὁ Ἰ. Ρίζος εὐγενῶς ἀπεποιήθη αὐτὸ, ἐκρίνετο ὡς ἀναχρονισμὸς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀπηλλάγη τοῦ ὑπουργείου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ 1840.

³ Ὁ πόλεμος ἐξήντηλσε χρηματικῶς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι ἀπέβλεπον πρὸς σύστασιν δανειστικῆς τραπέζης ἵνα κινήσωσι τὸ ἄροτρον. Οἱ Ἕλληνες ἔχοντες γαίης πλουσίαις, ἐξ ἀπορίας κατέλιπον αὐτάς ἀκαλλιεργήτους, ἢ ἐδεκατίζοντο ὑπὸ ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων χρηματιστῶν. Διὰ τοῦτο ἡ σύστασις τραπέζης ἦτο πρὸ πολλοῦ γενικὴ εὐχή.

